

עם הידיד

ביאטריס עם ג'נטר פיחס, חברה הנוצרי לספסל הלימודים בפקולטה לרפואה באוניברסיטת מינכן. ג'נטר שחה לצידה של ביאטריס, שעה שהותקפה על ידי הכריש ביס'אילת. הוא שוה לחוף כדי להועיק עזרה. עתה הגיע יחד עימה לישראל, כדי להעיד בבית-הדין על מה שאירע.

הפרקליטה. "ואז תדעי מה אפשר לעשות ביד קטועה!" הפרקליטה הוותיקה השפילה את עיניה והתנצלה: "זה טראגי מאוד, אבל אני נאלצת לשאול את זה..." כאן התערב גם השופט לרון: "זה לא מספיק להגיד שזה טראגי. צריך גם להתנהג בהתאם לכך!"

מ עבר להיכטים האנושיים והד-רמתיים שנגולו בבית-הדין שעתה נפתח בהתברר תביעתה של ביאטריס ממדינת-ישראל, היו לפרשה גם היבטים מישפטיים מאלפים. הבעייה המרכזית במישפט תהיה שאלת האחריות המישפטית בה נושאים עיריית אילת ומישרד-הפנים, כמי שאחראים או אינם אחראים להימצאותם של כרישים בחופי-הרחצה הרשמיים של אילת.

סביר להניח כי פרקליטה של ביאטריס, עורך-הדין רם כספי, יבקש להוכיח כי בית-הדין שפט כי על העירייה ומישרד הפנים היה לנקוט בכל הצעדים הדרושים כדי למנוע חזרת כרישים לחוף הרחצה או, לפחות, להזהיר את המתרחצים מפני הסכנה הצפויה להם במים. לצורך זה יהיה עליו להוכיח כי חופי אילת, מועד לביקורי כרישים מסוגים שונים, אין עוד כיום כריש ומישרד-אילת שורצים בלהקות כרישים מסוגים שונים, עדויות על כך מצויות בפי כל חוקרי הדגה ואף במוזיאון הימי של אילת. סיפורים וצילומים על מיפגשים עם כרישים בים אילת מצויים לרוב גם אצל הצוללנים המסירים ביס'אילת.

מצויים גם לא מעט ישראלים שהתמודדו כבר עם כרישים. אחד מהם הוא מפקד חיל-הים לשעבר, שלמה הראל, שהצליח להיחלץ בשלום מקרב עם כריש. פחות ברמז היה אותו חייל צה"ל שבשנת 1973 הורד ממסוק ליד מיפרץ-שלמה, לצורך תרגילי קול הנפץ של נפילתו למים. הועיק למקום כרישים, שאחד מהם תקפו החייל הוצל בעוד מועד, כשנזקי תקיפת הכריש אילצו את הרופאים, כמו במקרה של ביאטריס, לקטוע את ידו.

השאלה היא מה מידת הסבירות שהכריש שים הנמצאים ביס'אילת יתקרבו אל החוף ויתקפו מתרחצים בחופי-הרחצה, במרחק של עשרות או מאות מטרים מספרים מן החוף. ביאטריס ופרקליטה ינסו להוכיח כי מידת סבירות זו גדולה למדי. שכן, הספלת הנורקה מאוניות-המשא ומי כליות העוגנות סמוך לחוף מושכת את הכרישים לקרבת החוף. לפיכך, תטען ה"תביעה, חייבים השלטונות להיות מודעים לסכנת הכרישים המתחייבים מסכנה זו ולהזהיר בשילוט מתאים מפניה.

המדינה, ועיריית אילת, לעומת זאת, יבקשו להוכיח, כי ביקורי כרישים בסמוך לחופי-הרחצה הם נדירים מאוד ובלתי צפויים, וכי מידת הסיכון למתרחץ בחוף אילת למתקיפת כריש, אינה שונה בעצם

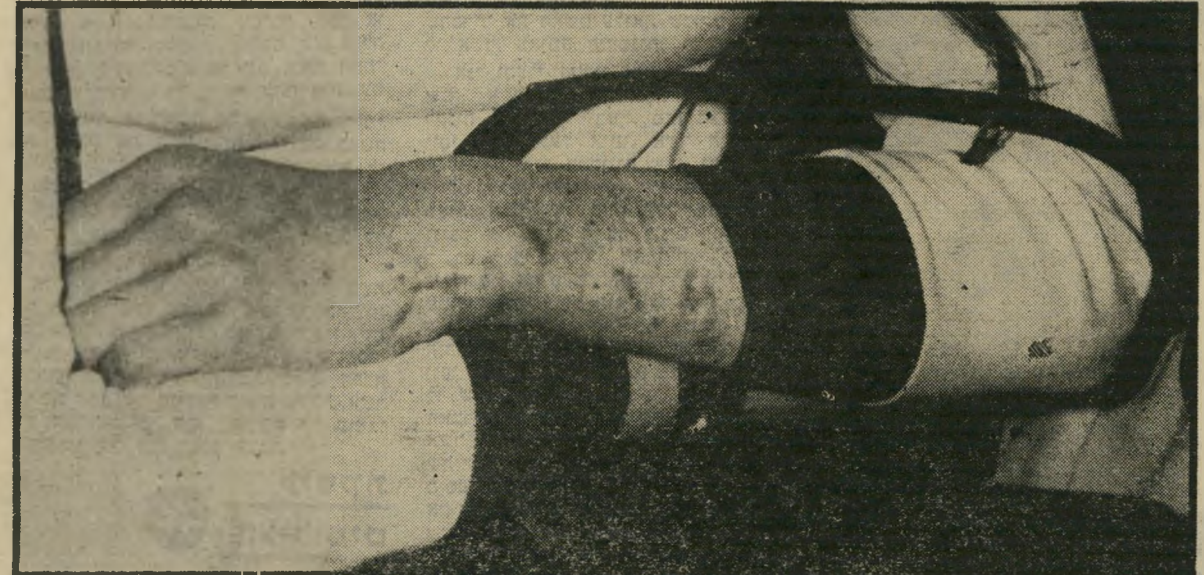
מזו המאימת על המתרחץ באחד מחופי היס-התיכון. קרוב לוודאי גם שמידת עירנותם של המצילים בחוף-אילת, תשמש נושא לדיון בבית-הדין. המישפט, כי אחת הטענות של ביאטריס וחברה לספסל הלימודים באוניברסיטת מינכן, ג'נטר פיחס, ששחה לידה בעת שהותקפה על ידי הכריש היא, שאי-לו נמצאו המצילים בחוף אילת במיגדלי-הפיקוח שלהם, ואילו היו עירנים דיים, היה בכוחם להציל את ביאטריס בעוד מועד.

ביאטריס נאבקה עם הכריש יותר מחצי שעה. מהרגע הראשון בו התקפה, היא הקימה זעקות במים. במרחק של כ-250 מטר מהחוף, נופפה בידיה לעזרה. המים מסביבה התכסו תוך זמן קצר בשטיח אדום מדמה, שראה למרחוק, אילו היה מציל מבחין בכך מהחוף, הוא יכול היה לחוש לעזרתה תוך דקות ספורות.

היד הנשוכה

ידה השנייה של ביאטריס אהרונוביץ, שהכריש השאיר בה את טביעות שיניו, נשיכות הכריש גרמו לקרעים בגידים ובעצבים, החתירו אחריהם צלקות אינ'ספור. גופה של ביאטריס מכוסה בכ-600 צלקות מהסוג הנראה על זרועה, מסיבה זו היא לבושה במינסיים ובחולצות ארוכות שרווליים.

כשיצאתי אל החוף ראיתי שהמציל איננו במיגדל. שאלתי אנשים היכן הוא והם לא ידעו לענות לי. רצתי מהר לתחנת העזרה-הראשונה. בדרך סימנתי לי האנשים שהם רואים סירה מתקרבת לחוף. זאת היתה הסירה ששלחתי לעזרת ביאטריס. היא התקרבה לחוף בלי ביאטריס. המשכתי לרוץ לתחנת העזרה הראשונה ושם פגשתי את המציל, כשהוא מדבר עם נערה צעירה. ניסיתי להסביר לו מה קרה. הוא לא הבין. משכתי אותו אל החוף ואז הבחנתי בסירה ששלחתי לעזרת ביאטריס. מתקרבת במרחק של כ-30 מטר מהחוף. זה הפעם הייתה ביאטריס מונחת עליה. זה היה כארבעים רגעים אחרי שהכריש החל לתקוף אותה."

שיותר מהר. ג'נטר לא גילה לבית-הדין על היעדר מחשבות שחלפו בו למראה ידידתו הנתי קפת על-ידי כריש ועל השיקולים שהביאו אותו לשחות אל החוף במקום לחוש לעזרה. רתה, בסופו של חשבון טוענים המומחים לכרישים כי הוא עשה את המעשה הנכון והנבון ביותר. "עשיתי סימני אזהרה" סיפר ג'נטר, "צעקתי ונופפתי בידי. חשבתי שהמציל על חוף הים יבחין בי. כשראיתי שאין כל תגובה, שחיתי לעבר החוף. כל כמה מטר רים נעצרת, נופפתי בידי וצעקתי שוב. בדרך פגשתי סירה ובה שלושה אנשים. שלחתי אותם לעזור לביאטריס ובעצמי המשכתי לשחות לחוף."

רות ולמשתה מהמים לפני שתקיפות הי כריש ייהפכו לחבלניות יותר. יתר על כן, ג'נטר פיחס, הידיד הגרמני של ביאטריס, ששחה עימה במים, לא נשאר עימה בעת שהותקפה. הוא מיהר לשחות לחוף, כשהוא נעצר כל כמה מטר רים, מנופף את ידיו בתנועות האופייניות לאדם המועיק עזרה במים. איש לא הבין חץ בו במשך דקות רבות. סיפר ג'נטר בבית-הדין: "אני שחתי במרחק כמה מטרים לפני ביאטריס. פתאום שמעתי צעקה. כשהסתובבתי ראיתי את ביאטריס שוחה בתוך דם. זה היה מחוזו נורא. היה משוה בצבע כסף ליד ביאטריס. הבנתי מה קורה. אז גמלה בי המחשבה להועיק אליה עזרה עד כמה